

ΡΟΜΙΛΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἠδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ᾶ γ κ α ἰ ν α ἰ μ ὄ ν ο.
Γιὰ τὸ ξένα ὁμιος μέρα—δ ἑ κ α φ ρ ᾶ γ κ α κ α ἴ σ τ ῶ χ ῆ ρ ι.

Ἐικοτὸν καὶ τέτατον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεόμενν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἰούλιος, εἰκοσιμία,
χασμοῦρημα καὶ νημερία.

Ἔτος χλιεὶ κι' ὀκτώ κι' ἑνακόσα,
νέα δράσις Ρωμηῶν μὲ τὴν γλῶσσα.

Χλιε καὶ σαράντα,
θέρως ὅπως πάντα.

Ἐκ Τεχεράνης ἐπιστολῆ τοῦ πατριώτου τοῦ Φασουλῆ.

Μεγάλε μπυχλιδάνη
τῆς γῆς τῆς ἑξαισίας,
ἀπὸ τὴν Τεχεράνη
σοῦ γράφω τῆς Περωσίας.

Γνωρίζεις ὅτι τώρα
καὶ τῶν Περωσῶν ἡ χώρα
μὲ Σύνταγμα κι' ἐκείνη τὸν ὄρονν της τραβᾷ
καὶ δὲν πηγαίνει ἐξόλου μὲ τοὺς θεομοδὶ στραβᾷ.

Οἱ Πέρσαι τῆς συγχρόνου Περωσίας, παπαγάλε,
δὲν ἔχουν οὐκ τὸς πάλαι
τὰς κλασσικὰς κιδάριες, ἀλλὰ φοροῦν καθοῦκι,
καὶ ναργιλιε καπνίζουσι καὶ μακρουλὸ τομπουκι.

Καὶ τῶν Περωσῶν οἱ παῖδες
πᾶνε οὐ καφενέδες
κι' ἀπλόνουσι τὴν ἀριδα
καὶ λὲν γιὰ τὴν πατριδα,
καὶ μὲ ποικλοῦς τόνους
δοξάζουσι τοὺς προγόνους.

Μ' ἐξάψεις νέων πότων καὶ σκίψων μυριῶν
δοξάζουσι τὸν Μαρδόνιον,
τὸν Ζέρξην τὸν δαυμόνιον,
τὸν ἑνδοξον Δαρεϊον,
καὶ τὸν Ἀρταξέρξην, ποὺ βίβαια θὰ ἔβρις
πῶς ἦταν μακροχέρης.

Κι' αὐτοὶ γιὰ Κυβερνήσεις
καὶ γιὰ μεταρρυθμίσεις
γανόνουσι τὸ κεφάλι των
κι' εἶναι πολὺ τὸ χάλι των.

Ἐβρηκα πολλοὺς 'στὴν Ἀγορά,
καὶ μάλις εἶδαν, μασκαρὰ,
τῶν Ἀθηνῶν τὸν γηγενή,
μ' ἐρώτησαν μὲ μὴ φωνή:
τί κάνεισι Σύνταγματικῆ
τῶν Ἀθηναίων τενεκέ;

Εὐχαριστῶ, πολὺ καλὰ,
καὶ οὐκ τὰ τέκνα τῶν Περωσῶν,
τῶν παναρχαίων κολοσσῶν,
πῶς πάτε τῶρ ἀπὸ μαλαὰ;

Τάτε ποὺ λέε, βρε Περικλῆ, μοῦ 'φόρεσαν καθοῦκι
καὶ μοῦδωσαν τομπουκι,
κι' ἀρχίσαμε κουβέντα
γιὰ τὰ καιφὸ-Σύνταγματα,
καὶ γιὰ τὰ Παρλαμέντα
καὶ γι' ἄλλα τόσα πράγματα.

Κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα πάμπόλλα περὶ τῆς Ρωμηοσύνης
καὶ τὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
καὶ γιὰ τὸν Βοκοτόπουλο λυθηθήκαν πολὺ,
κι' ἴσως συλλυπητήρια τοῦ στελεῆ κι' ἡ Βουλῆ.

Λοιπὸν ἡ μεταρρυθμίσις ἀληθινὰ θὰ γίνῃ;
μ' ἐρώτησαν ἐκεῖνοι.

Ξέρω κι' ἐγὼ... μοῦ φαίνεται... πολλὰ θρυλοῦνται φῆμα,
μὰ βίβαιος δὲν εἶμαι.

Ψιτ ψιτ εἶδα, ψιτ ψιτ ἐκεῖ,
ὁμιος κανεῖς δὲν ξέρω...
ἴσως νὰ γίνῃ γενικῆ,
μὰ πιθανὸν κι' ἐν μέρει.

Καὶ τοῦτ' ἡ μεταρρυθμίσις μὰς ἔγιν' ἀπέλιτς
κι' ἕνας ἀντεροβγάλτς,
κι' αὐτὸ τὸ σπουδαιότερον ἐκ τῶων ὑψημάτων
συνέπεισ 'στὴν ἐποχὴν τῶν κινικῶν καιμμάτων.

Ἄμμι οἱ συμπατριῶται μας τί κάνουν, Φασούλη,
 μές στὸ κλεινὸν ποτλιέθρονι μ' ἔρωτησαν πολλοί.
 Γιὰ τούτους μὴ φροντίζετε παντῆσαι, κιοθόνια,
 κι αὐτοὶ περνοῦν παλὸ καλὰ μὲ βούρτσαις καὶ κασόνια,
 καὶ δὸς τοῦ τὰ παπούτσια μας γυαλλίζουν κάθε μέρα
 καὶ ζῶνε κατὰ Σύνταγμα σ' ἐλευθέρων ἀέρα.

Εἰς τὸ ποτλιέθρον ἐκεῖ
 καθέναις ἀφελείται,
 κι οἱ λούστροι Σύνταγματικοὶ
 φυτρώνουν συμπολίται,

καὶ γλωσσολάσαι κάποτε μ' ἐμβρόντητο κεφάλι
 καθὼς καὶ τῆς Διδέρπουλας τὸν Δέξαντρο τὸν Πάλλη,
 ποὺ γλωσσολόγος ἔγινε γιὰ μᾶς τοὺς ἀγελαίους
 τὰ μάλ' ἀξιοθρήνητους κι ἀντάξιους ἑλλούς.

Γιὰ τοὺς συμπατριώτας σας καθέλου μὴ φροντίζετε,
 γι' αὐτοὺς κι ὁ Σάχης τῶν Περωθῶν δὲν πρέπει νὰ σκοτίζεται.
 Ἐκεῖνοι ζοῦν μακάρια στὴν μακαρίαν χώραν,
 κι ἴσως αὐτὴν τὴν ὄραν
 περὶ μεταρρυθμίσεως σπουδαίως συζητοῦν
 καὶ κατ' ἀλλήλων ἐφαλλοὶ τῆς βούρτσαις των πετοῦν.

ἴσως νὰ οἰκέπνυνται πολλὰ περὶ πολιτευμάτων,
 ἴσως ὁ Βοκοτόπουλος νᾶναι τὸ ζήτημά των,
 μὰ πιθανὸν καὶ σχόλια νὰ γίνονται πολὺτιμα
 ἴστὸ γλωσσικὸν τὸ ζήτημα.

ἴσως ἐκεῖ νὰ συζητοῦν καὶ γιὰ τὸν Καλομοῖρη,
 ποῦναι συθέτης Ἰαρός
 καὶ γλωσσολόγος μαλλιαρός,
 κι ἦλθε μαλάκας μαλλιαρῆς σπῶρον ἀδρὸν νὰ σπαίρη.

Ἄλλοι σ' ἐκείνους, ποῦ μαθαν τὴν Ἄλφα καὶ τὴν Βῆτα,
 ἀχοῦ πρωτοδαρέματα, διπλόφουγα, σοῦτα.
 Κι αὐτὸ τὸ πρωτοδάρεμα δὲν ἔχετε πῶς μ' ἄρεσε,
 κι αὐτὸ μελωδικότατα σ' αὐτὰ τοῦ κόσμου ἄρεσε,
 κι ἐκεῖνα τὰ διπλόφουγα ἔστρέλλαναν κι ἔμένα...
 ἀχοῦ! μαλά, ποῦ φαίνονται πῶς εἶναι βαρεμένα.

Πῶς ἐφωτίσθη γλωσσικῶς τῶν Ἀθηνῶν ἡ πόλις
 σὰν ἐβγαλε προγράμματα κι ὁ μαλλιαρὸς Μανώλης,
 κι ἔγω φωνάζω πῶς καλὰ δὲν εἶναι στὴν ὑγεία του
 καὶ θέλει βάρημα κι αὐτὸς γιὰ τὴν γλωσσολογία του.

Κι ἔξυμνεῖ μὲ κλαπαδῶρα
 κάθε μαλλιαρῆ Καμόρα
 τοῦτον, ποῦ μᾶς ἦλθε τάρα,
 τὸν ἀπόστολον τὸν νέον
 τοῦ μπακαποσόρου Πάλλη,
 ποῦ τὸν ἄρεσε καὶ πάλι
 φρενισαοῦς καὶ τῶν γονέων.

Ὡ νέοι Πέρσαι προσφιλεῖς,
 ὁ γλωσσολόγος Φασούλης
 σὰς συμβουλεύει στὰς κλεινάς νάλλητε δίχως ἄλλο
 ν' ἀκούετε διπλόφουγα καὶ βάρημα μεγάλο,
 σὰν τοὺς συμπατριώτας σας νὰ βγάξετε παρὰ
 καὶ Σύνταγμα νὰ νομόσετε καὶ νόμους μὴ φορὰ.

Γιατὶ καὶ οἱ σεις παρακαλῶ δὲν ἔρχεσθε ἐκεῖ πέρα
 ἴστὸν καθαρὸν ἀέρα,
 ποὺ λειτουργεῖ τὸ Σύνταγμα καὶ σφιγγηλὸν κινεῖται,
 βούρτσαις καὶ οἱ σεις νὰ πάρεται καὶ λούστροι νὰ γενήτε ;

Γιατὶ καὶ οἱ σεις δὲν ἔρχεσθε μές στὸ χαρτοβασιλεῖον
 ν' ἀποθαυμάξετε μ' ἑμᾶς τὸν φωτοδότην ἤλιον,
 καὶ βλέποντες νυχθημερὸν τὴν πάλην τῶν στομάχων
 παπούτσια νὰ λουστράρετε τῶν Μαραθωνομάχων ;

Γιατὶ δὲν ἔρχεσθε, παιδῶ τὸ Σάχη τοῦ γελοίου,
 Σύνταγμα νὰ χαρίτε,
 καὶ μὲ τὸ πρωτοδάρεμα τοῦ φλέγοντος ἤλιου
 τῆς μυγῆαις νὰ βαρήτε ;

Ἐλάτε μές στὰ χώματα τῆς γῆς τῆς ἐλευθέραις,
 ποῦ ζῆ καὶ ὄρε τρισόλιος ὁ κάθε Περικλέτος
 συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, κι ὁ δίσκος τῆς ἡμέρας
 πυρόνει τὸ κεφάλι του καὶ τὸ βαρεῖ καθέτως.

Θὰ περνάτε μὴ χαρὰ,
 καὶ θὰ βγάξετε παρὰ.
 Πάντα δάχετε δουλεῖαις,
 κι ἀπλωμένοι στὰ κασόνια
 θ' ἀνυμνήτε τῆς Ἐλληταις,
 θ' ἀνυμνήτε τὰ Κορδόνια.

Ἐκεῖ κάτω, Πέρσαι φίλοι,
 θὰ φρενιάξετε στομάχιον,
 καὶ σὰν ποῦροι πατριῶται
 τὰ μανίκια σας θὰ τρώτε.

Θάχετε ψυχῆς βρασομοῦς,
 καὶ σὰν μὲ τὸν καιρὸ
 τοὺς μεγάλους μὰς θεομοῦς
 θὰ τοὺς μάθετε νερό.

Καὶ μὲ βούρτσαις, μὲ κασόνια,
 μὲ μπογζαῖς καὶ μὲ βερνίκι
 θὰ δοξάζετε, καθόνια,
 τοῦ Συντάγματος τὴν νίκη.

Ἄληθεις θριάμβους ὄντως
 θ' ἄρετε σ' ὅν Ἀθηνῶν
 τὸ μεγάλο σκυλολόγι.

Καὶ τοῦ χρόνου προτόντος
 εἶναι λίαν πιθανὸν
 νὰ γενήτε γλωσσολόγοι.

Ἐκεῖ καὶ λούστρους ἐκτιμοῦν οἱ Μαραθωνομάχοι,
 κι ἔδω καιρὸ μὴ χάνετε,
 καὶ προκοπὴ δὲν κάνετε
 μ' αὐτὸν τὸν παλῶ-Σάχη.

Αὐτὸς, αὐτὸς ὁ Σάχης σας, ὁ Μωχαμῆτ-Ἄλης
 καταπατεῖ Συντάγματα καὶ βήματα Βουλῆς..
 Αὐτὸς καὶ μόνος κίρνανος
 κι ἄρχων ζητεῖ νὰ μείνη,

και παντοκράτωρ τύραννος
νάχ' υποδούλων σφήνη.

Αυτός ο Σάχης τών Περοσών
έξω και νόμου και θεοσού
θέλει να σβύση τών πυροσών
του τρέχοντος πολιτισμού.

Αυτός ο Μυχαμάν-Άλης,
κανέγκας του Σηαδέλου,
την σημασίαν της Βουλής
δέν έννοσι καθέλου.

Με τους Κοζάκους έξορμα
και δός του βομβαρδοβολεί,
σφάζει και κόβει και κρεμά
και Παρλαμέντι πυροποιεί.

Θέλει μόνος του να τρώη τών Προϋπολογισμό
δίκως κλέπτει να δίχη και οι σός λογαριασμού.

Τους Κοζάκους του θυγαίσει
και σεις κλέψετε σάν κτήνη,
και ταυτάκι σας σκοπιόσι
να τή κνήη τελεινί.

Πού Περοσών αρχισίαν Μόσκα ;
πού κι' Έκδάντα και Σοδσα ;
πού κι' ό πάππος' Αστράγγης, πού κι' ό Κύρος, πού κι' ό Σάκκας,
γιά να' δούν τους νέους Πέρσας, τους φιλελευθέρους βλάκας ;

'Ο φαγας ό Σάχης θέλει
να περιβρομήξη μόνος
μέ τών δούλων του τή σφήνη.

Και καθείς έκ τών έν τέλει
έξω νάσαι του Νυμφάνος
και τή δάκτυλα να γλείφη.

Πώς δέν έρχεσθ' έκει πέρα
'σάν ελεύθερον άέρα,
πού θεοσών μινάται σόλος,
πού και κάθε τρωγλοδότης
καταρτίσεται μεγάλος
Συνταγματικός πολιτής ;

Μόνο κλέψετε σάν μπούφα,
να σός πάλειον κλιστοσκόπφρ,
και να βλέπετε να πάχη
του κυρού σας του Σάχη ;

Κί' έκει κάτω, φίλοι παίδες,
θήδρετε και ναργυλίδες
και τομπούκις μακρούλας.

Και θα κάνετε τους μύμους
και θα' ερίσκατε στους θρόνους
άποτοίγαρα πολλά.

Και ό' ακούτε συζητήσις
επιλωμένει στα Χαιταία,

και με τας μεταρρυθμίσεις
θα σας ερχεται ναυτία.

Θά ρουχαλλίζετε και οεις μέσα ο Βουλευτήρια,
θ' ανησυχητε διαρκώς με ανέψεις ανησυχου,
κι' ενθ' θα βλάπετε μ'προστα του Χδον αφορευτήρια
οεις προς νερο σας πάντοτε θα τρέχετε σ'τους τοιχους.

Έκει τὸ πᾶν ἀπόλαυσις, τὸ πᾶν ἐλευθερία,
ἐκεῖ κανεῖς δεσποτισμὸς καθὼς ἰδῶ δὲν βρέμεται,
καὶ θὰ περνεῖ μ' ὀτομομπλ κάποια τρανή κυρία
κι' ἀνκὸρ πλὸ βίτ θ' ἀναφωνή, και οεις γι' αὐτὸ θὰ τρέμετε.

Έκει και Σάχης εἰμπορεὶ καθένια σας νὰ γίνῃ
χωρὶς γι' αὐτὸ σ'τὸ Σύνταγμα λογαριασμοὺ νὰ δίνῃ.
Έκει καθεὶς ἐλεύθερα μ'πορεῖ νὰ σὲ σκοπώσῃ,
ἐκεῖ τὸ κάθε γεγονός οὐ φαίνεται τυχαίῳ,
κι' ὅποτ' ἀράφτης δὲν βρεθῆ κανεὶς νὰ σὲ πιστώσῃ
καθὼς τὸν Δούγκαν εἰμπορεῖς νὰ κάνῃς τὸν ἄρχατο.

Τέτοια τὸς ἔλαγα πολλὰ
περὶ τοῦ τόπου μας καλά,
κι' ἐκείνοι μ' ἔβλεπαν χαρῶσι, και τότε, πατριώτῃ,
τῆς Νάξου τὸς ἀνέφερα τὸν σεβαστὸ Δεσπότη,
ποῦ λέγει πρὸς τὸ ποίμνιον: αὐτὸ ποῦ θέλω κάνω,
δεσποτικῶς γεννήθηκα, δεσπότης θὰ πᾶσάνω.
Ἐντύπωσαν τὸς ἔκανε κι' ὁ λειτουργὸς ὁ Νάξιος
κι' ἔκραξαν πάντες: ἄξιος.

Τὸν Ἀθηνῶν ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Σάχης Μωχαμέτ-Ἀλλῆς.

Ἐτοι σ'τοὺς Πέρσας μ' ἔλαγα κι' ἐπράβηξα, κολλήγα,
και με πολλὴν εὐλάβειαν σ'τὸν Σάχῃ των ἐπήγα,
κι' εὐγλώττως εἶπα πρὸς αὐτόν: τί κρίμα ποῦσαι Σάχης...
γιατὶ δὲν θέλεις Σύνταγμα, βρὲ κουτομυή, νάχῃς,
νὰ βασιλεύῃς μὴ χαρὰ, νάσαι φανὸς και φάρος,
και νὰ βαρῆς ἐλεύθερα χωρὶς εὐθύνῃς βάρος;

Καλὰ μοῦ λές, ἀπήνητῃς, και φρόνιμα σκεφθεὶς
μοῦπε πῶς νέον Σύνταγμα θὰ φέρῃ παρευθὺς,
και θὰ καλέσῃ τὸν λαὸν εἰς νέας ἐκλογὰς
κι' αὐτὸς θὰ μεῖνῃ τῶν Περσῶν ἀνεύθυνος φαγάς.

Τούτων δ' ἀπαμειβόμενος τοῖπα: ποῦ καλὰ,
τώρα με γνῶσι φαίνεσαι και Σάχῃς με μωαλά.
Κι' ἐπρόσταξτε τὸς δούλους του νὰ φέρουν λεμονάδες,
κι' ἐγὼ τὸν ἔχαίρητῃς με πέντε τεμνάδες,
κι' ἀνκὸρ πλὸ βίτ ἐκίνησα γὰρ νὰ λθῶ σ'τὰς Ἀθήνας,
ποῦ βγαίνουν ἄλοι Σάχῃδες και βροῦν χωρὶς εὐθύνας.

Στὸν Φασουλῆ τὸν νάνον ἐκ τῶν Ἰουστεφάνων.

Βεβαίως ξέρεῖς ἐκλογὴ πῶς εἴχαμε και πάλι
κι' ὁ Κώστας Ἀγγελόπουλος ἐκίνησε τοῦ Ράλλῃ.

Τι βουδαμάρας ἐκλογή!..
σ' ἄλα τὰ τμήματα σιγή
και ασχλαμάρα πρώτης.

Διαδηλώσεις πουθενά,
μὴ τ' ἐσκουές γαϊδουρινά
κανένιας πατριότης.

Μήτ' ἐπισόδιον μικρὸν,
καθ' ἄλα νηγεμία,
και μήτ' ἐμφάνισις νεκρῶν
δὲν ἔγινε καμμία.

Κι' ἐγὼ ποῦ λές ἐπράβηξα σ'τὸν Στέφανο Σκουλοῦδη
και τέτοιο γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ τόνισα τραγοῦδι:

Ἐσ' εἶσαι σὸ φρων Στεφανῆς...
πῶς βάζεις κάλλη βουλευτοῦ;
πῶς βουληφόρος θὰ γενῆς
σὰν θέλῃς νάσαι φριτωτοῦ;

Κι' ἂν νίκης στέφανος εἰς σὲ και πρέπει και προσήκει,
πλήν, Στέφανε περικλυτὲ,
πῶς εἶναι δυνατὸν ποτὲ
τὴν κάλλην σου τὴν ἐκλεκτὴν νὰ στεφανώσῃ ἡ νίκη,
δοο κι' ἂν λέγῃς ἐκλεκτός, δοο κι' ἂν ἐκτιμᾷσαι,
δοαν ἐσὺ σ'τὸ σπῆτι σου κατ' ἐκλειστος κοιμᾷσαι;

Ἐσὺ τὸν ὄρε σου κρατεῖς,
δὲν σὰξ τὴν Ἰσαχρένια σου,
και θέλεις νάβῃς βουλευτῆς
χαϊθεύοντας τὰ γένεια σου.

Κι' ἐγὼ τὸ θέλω βουλευτῆς νὰ ἔγω μ' αὐτοῦς τοῦς δρους,
δομὸς ἐνόσω σωπᾷς
κι' ἀνκὸρ πλὸ βίτ και σὺ δὲν πᾶς
νὰ ὄρισῃς ψηφοφόρος.

Κι' ἂν δὲν σκεφθῆς τρεχάματα πῶς θέλει κάθε κάλλη,
κι' ἂν δὲν πωθῆς τὴν δουρησιαν ποτὲ νὰ σοῦ προσβάλῃ
ρετινας ζειδιωρος πνοῆ και ποδαρίλας αὔρα,
και μὲν τὴν θέσι σου κρατεῖς,
ἀλλὰ δὲν βγαίνεις βουλευτῆς
και σὲ χορταίνου μαῦρα.

Εἶπα τέτοια σ'τὸν Σκουλοῦδη, κι' εἶδα πληθὸς μαιευτῆρων
σ'τῆς μαιευτικῆς τὴν ἔβραν μ' ἔρωτα θεριμῶν μνηστήρων.
Κάθε μάμμος λυσοσλήος δι' ἐκείνῃν πολεμει,
ἀλλὰ τέλος μετ' ἀγῶνας
ὁ Μπουφιθῆς τὴν ἐπήρε, τετραπέρατῃ μαμμῇ
τῆς πολιτικῆς λεχόνιας.

Και τώρα τέλειμος κι' αὐτὸς
τῆς κρίσεως ὁ τοκετός,
κι' ἀπὸ πολλοῦς ἐλέγγο τῆς ἐξουσίας λάτρης:
ᾧδινε Κόντες κι' ἔτεκε τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας.

Ἄλλ' ὅμως εἶμιν ἔμβροῦν σ'τοῦ Κόντε τὸ κεφάλι
ὁ Μπαλατζῆς και κάλλι,
κι' ἐγὼ γιὰ τὸ δυστύχημα πόνον πονῶ δρυμίν,
και δέομαι γονυπετός:
εἴθε και νέος τοκετός
νὰ γίνῃ τώρα γρήγορα... τρίς γέναιτο κι' ἄμην.

Και καμμένιας σουλακας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἄς νέος Φωτιάδης, ποῦ σ'τὰ Παρλοζα μένει,
μὲ δύναμι και σφρίγος πένα χαριτωμένη,
ἔβγαλε νέο τόμο: τ' Ἀπάνω και τὰ Κάτω,
μὲ τέχνη και με πνευμα Γαλατικὸ γεμάτο.

Ἄς ἀριστον καθ' ἄλα κι' ὁ Φασουλῆς κηρύττει
ἐκείνο τὸ Ραφεῖον Φραγκάκη-Λευκαδίτη
κομψότῃτος πλοσίας και χάριτος: πολλῆς...
εἰς τὴν ἔδδν Σταβίου κι' ἀντίκρου τῆς Βουλῆς.